

**การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ
เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2**
**Development of the Integrated English Learning Unit Entitled
“Local Environment” for Prathom Suksa 5 under Sakon Nakhon
Primary Educational Service Area Office 2**

ผู้วิจัย นางเบญจวรรณ บุญแสง
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วงษ์สวัสดิ์
Researcher : Mrs. Benjawan Boonsaeng;
Thesis Advisor : (1) Asst. Prof. Dr. Kanjana Vongsawat

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2) ศึกษาประสิทธิภาพหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 4) เปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเพื่อหาคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนบ้านสร้างฟาก อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร จำนวน 11 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนวิจัยแบบ One Group Pretest-Posttest Design สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน ได้แก่ t-test ชนิด Dependent Samples

ผลการวิจัยพบว่า

1. หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เท่ากับ 78.91/76.62 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 75/75
2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่เรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) develop the integrated English learning unit entitled “Local Environment” for Prathom Suksa 5, 2) examine its efficiency to meet the standard efficiency criteria of 75/75, 3) compare the students’ learning achievement before and after the intervention, and 4) compare the students’ attitudes towards learning English through the integrated English learning unit entitled “Local Environment” for Prathom Suksa 5.

The subjects of the study, obtained through purposive sampling techniques, consisted of eleven Prathom Suksa 5 students who enrolled in the first semester of the 2011 academic year at Ban Sangfak School, Charoensin district, Sakon Nakhon. The research instrument was the integrated English learning unit entitled “Local Environment” for Prathom Suksa 5 which consisted of ten lesson plans, an English learning achievement test, and a questionnaire of students’ attitudes. The research used the one-group pretest-posttest experimental design. The statistics used in analyzing data were: mean, standard deviation, percentage and t-test (Dependent Samples).

The findings of this research were as follows:

1. The efficiency of the integrated English learning unit entitled “Local Environment” for Prathom Suksa 5 was 78.91/76.62, which was higher than the set criterion of 75/75.
2. After the intervention, the students’ learning achievement scores were significantly different at the .01 level.
3. The posttest scores of students’ attitudes towards learning English through the integrated English learning unit entitled “Local Environment” for Prathom Suksa 5 were higher than that of their pretest scores at the .01 level of significance.

ภูมิหลัง

สังคมโลกปัจจุบัน เป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทาง เศรษฐกิจและวัฒนธรรม มีผลกระทบอย่างรวดเร็ว บุคคล ในสังคมต้องติดต่อ พบปะ เพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคม หรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็น เครื่องมือสำคัญในการสื่อสารความรู้สึกนึกคิดเพื่อให้เกิด ความเข้าใจซึ่งกันและกันในการศึกษาหาข้อมูลความรู้และ ถ่ายทอดวิทยาการให้แกกัน ในด้านเศรษฐกิจ ภาษาจึงมี ความจำเป็นอย่างยิ่งในการเจรจาต่อรองด้านการค้าและการ ประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ จะช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่าง ชนชาติไทยและชนชาติอื่นเพราะมีความเข้าใจวัฒนธรรมที่

แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีความเข้าใจและ ภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย สามารถถ่ายทอด วัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลก (กรมวิชาการ, 2545, หน้า 1)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พุทธศักราช 2545 มาตรา 22 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาไว้ว่า การ จัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถ เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญ ที่สุด ฉะนั้นครูผู้สอนและผู้จัดการศึกษา จะต้อง เปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะผู้ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนผู้เรียนในการ แสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ และให้ ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้

สร้างสรรคความรูด้ว้ตนเองซึ่งสอดคล้องกับแนวการจัดการศึกษา ในหมวด 4 มาตรา 23 ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 13)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา พุทธศักราช 2551 มุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เน้นทั้งความรู้และคุณธรรม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552, หน้า 1)

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามต้องการ ในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดีผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษา การจัดการเรียนการสอนภาษาจึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษาและกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner-Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ทั้งด้านภาษาต่างประเทศ โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหา

ความรู้ในการเรียนวิชาอื่นๆ ในการศึกษาต่อ รวมทั้งการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นจุดหมายสำคัญประการหนึ่งของ การปฏิรูปการเรียนรู้ (กรมวิชาการ, 2545, หน้า 2) แต่การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทยยังประสบปัญหาและความล้มเหลว โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา ซึ่งมีสาเหตุสำคัญคือ ครูผู้สอนมีวิชาสอนมากเกินไป ครูไม่ใช้สื่อการเรียน ครูส่วนใหญ่ยังคงยึดแบบเรียนเป็นหลัก ครูไม่ปรับเปลี่ยนวิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักการและแนวปฏิบัติของหลักสูตรใหม่และไม่เข้าใจหลักสูตร ตลอดจนการพัฒนาสื่อและนวัตกรรมการสอน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2544, หน้า 2-3)

สภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยปฏิบัติการสอนนั้น ผู้วิจัยสังเกตเห็นปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเช่นเดียวกันกับปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น กล่าวคือครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่น่าสนใจ กิจกรรมไม่หลากหลาย เนื้อหาสาระที่นำมาจัดกิจกรรมไม่สอดคล้องกับชีวิตจริงและไม่ตรงกับความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนไม่เห็นคุณค่าและความหมายของสิ่งที่เรียนไม่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูยังเป็นลักษณะครูเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกและไม่ได้รับการพัฒนาศักยภาพอย่างเต็มที่ ผู้เรียนเกิดความอายนอกกิจกรรมต่างๆ ขาดทักษะในการทำงานกลุ่มและทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ไม่ดีในการเรียนส่งผลกระทบให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร โดยเฉพาะปัญหาเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับประถมศึกษา และผู้เรียนขาดเจตคติที่ดีต่อการเรียน ไม่สนใจภาษาอังกฤษซึ่งสอดคล้องกับผลคะแนนการสอบ O-NET จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ปีการศึกษา 2552 พบว่า ระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยระดับโรงเรียนเพียงร้อยละ 38.20 เท่านั้น ซึ่งจัดอยู่ในระดับปานกลาง (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2553, ไม่ปรากฏเลขหน้า)

การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ (Integration Instruction) เป็นวิธีหนึ่งที่เป็นที่ยอมรับของคนในวงการศึกษาว่ามีความสำคัญที่สามารถสร้างและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะต่างๆ ตามที่สังคมโลกยุคโลกาภิวัตน์ต้องการ ทั้งนี้เพราะเป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีลักษณะเป็นองค์รวม ผสมผสานความรู้ต่างๆ เข้าด้วยกันอย่างเป็นกลุ่มก้อน มีการเชื่อมโยงความรู้อย่างกว้างขวางให้ความสำคัญกับผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้เรียนรู้ตามระดับความสามารถ ความต้องการ และพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ ซึ่งแนวคิดการจัดการศึกษาแนวนี้ เป็นแนวคิดที่มีรากฐานมาจากปรัชญาตะวันตกและตะวันออก ที่มีความผสมกลมกลืนกันมาเป็นระยะเวลายาวนาน และเป็นแนวทางที่ได้รับการพิสูจน์ว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตามต้องการได้เป็นอย่างดี ที่สำคัญคือมีความสอดคล้องกับยุคปฏิรูปการศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง ดีและมีความสุข สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมและโลกแห่งยุคโลกาภิวัตน์ได้อย่างมีคุณภาพ (ลาลี รักษ์สุทธิ, 2544, หน้าบทนำ)

ในธรรมชาติและชีวิตจริงทุกสิ่งทุกอย่างล้วนสัมพันธ์กัน การเรียนรู้ที่ดีจึงควรมีลักษณะเช่นเดียวกัน ควรมีลักษณะเป็นองค์รวม ไม่ใช่แบ่งเป็นแห่งหรือเป็นตอนที่แยกจากกันซึ่งทำให้การเรียนรู้ไม่เชื่อมโยงสัมพันธ์กับชีวิตจริงและความเป็นจริง เป็นผลทำให้ผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตจริงได้ การบูรณาการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การแก้ปัญหาโดยใช้ความรู้หลายๆ ด้านประกอบกัน และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนากิจการทั้งทางด้านความรู้ ทักษะและเจตคติไปพร้อมๆ กันและการบูรณาการช่วยเปิดโลกทัศน์ของทั้งผู้สอนและผู้เรียนให้กว้างขึ้น ไม่จำกัดอยู่แต่เฉพาะด้านเฉพาะทาง ช่วยให้การเรียนรู้ที่น่าสนใจน่าตื่นเต้น ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ มีความคิดและมุมมองที่กว้างขึ้น (ทีศนา แชมมณี, 2552, หน้า 146-147) สอดคล้องกับข้อความในมาตรา 24 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 กล่าวถึงการเรียนรู้แบบบูรณาการว่าเป็นการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความคิดรวบยอด

จากวิชาหนึ่งไปยังวิชาที่นำมาผสมผสาน เป็นการส่งเสริมให้มีการขยายโลกทัศน์และวิสัยทัศน์ให้กว้างขึ้น

ตอบสนองความสามารถทางพหุปัญญาของผู้เรียน (Multiple Intelligence) และตอบสนองความสามารถที่จะแสดงออกทางอารมณ์ (Emotional Intelligence) นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ จนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายมากขึ้น (กรมวิชาการ, 2545, หน้า 113) การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ เป็นการสอนที่เน้นองค์รวมของเนื้อหามากกว่าองค์ความรู้ของแต่ละรายวิชา และเน้นที่การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ยิ่งกว่าการบอกเนื้อหาของผู้สอน เป็นการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงศาสตร์หรือเนื้อหาสาขาวิชาต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมาผสมผสานเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดความรู้ที่มีความหมาย มีความหลากหลายและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2550, หน้า 183) และเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้ทุกสาขาวิชา ความคิดต่างๆ ทักษะ เจตคติ หรือความเชื่อได้ดี ทำให้ผู้เรียนมองเห็นรูปแบบและความสัมพันธ์ จนสามารถเชื่อมโยงผสมผสานความรู้ต่างๆ ในลักษณะองค์รวม มีความหมายลึกซึ้ง บรรยายภาพค่อนข้างไม่รู้สึกกดดันและเอื้อต่อการเรียนรู้ของสมองทั้ง 2 ซีกได้ดี ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ทั้งในด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาที่หลากหลาย และตอบสนองรูปแบบของการเรียนรู้ และยังช่วยพัฒนาด้านสุนทรียะและความดีงาม ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อความรู้สึกและความคิดที่ดี (สิริพัทธ์ เจษฎาวิโรจน์, 2548, หน้า 13-14)

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ครูผู้สอนควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลให้มากที่สุด การสอนแบบบูรณาการเป็นการมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถนำศักยภาพของคนมาใช้อย่างสมบูรณ์เป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้โดยการสัมผัสกับความรู้จริง เกิดความคิดนำไปเชื่อมโยงความรู้ต่างๆ ได้ และที่สำคัญเกิดจิตสำนึกที่ดีงาม มีความเข้าใจสรรพสิ่งรอบตัวสำนึกถึงความสัมพันธ์ที่ช่วยกันทำให้ชุมชนเข้มแข็ง การพัฒนาที่สมดุลคือการพัฒนาแบบยั่งยืน ต้องพัฒนาทุกด้านเชื่อมโยงกัน ไม่ใช่เรียนแบบแยกส่วนเนื่องจากโลกที่เป็นจริงต้องผสมผสานทุกสิ่งเข้าด้วยกัน

หลักความรู้และประสบการณ์ทุกชนิดในสาระการเรียนรู้ต่างๆ จึงถูกหล่อหลอมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัยเข้ากับกิจกรรมด้วยวิธีการที่ผสมกลมกลืนได้สัดส่วนสมดุล ยืดหยุ่น จนเกิดผลการปฏิบัติสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน ระบบการเรียนการสอนจึงต้องปรับเปลี่ยน เพื่อพัฒนาให้รู้จริง รู้ปฏิบัติอยู่กับสภาพความเป็นจริง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและประเมินผลตามสภาพจริงต้องเกิดขึ้นพร้อมกัน (เบญจมาศ อยู่เป็นแก้ว, 2548, หน้า 4-7)

จากการศึกษาค้นคว้าข้างต้น ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาและพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เพื่อลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชาและเน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนแบบองค์รวมของเนื้อหามากกว่าความรู้ของแต่ละรายวิชา และนำไปพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้ น่าสนใจยิ่งขึ้น ผู้เรียนเกิดการเชื่อมโยงระหว่างการเรียนกับชีวิตจริง และสามารถนำความรู้ หลักการและกระบวนการเรียนรู้จากการเรียนไปใช้ในชีวิตจริงได้ ทำให้การเรียนรู้มีความหมายต่อผู้เรียนซึ่งคาดว่าจะช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีเจตคติที่ดีต่อการ

เรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการในเรื่องอื่นๆ ในระดับชั้นเดียวกันและระดับชั้นอื่นๆ ต่อไป

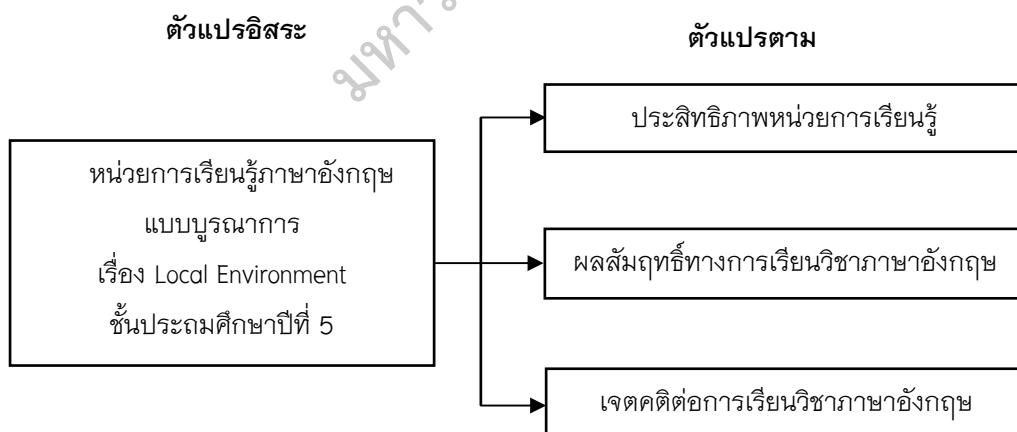
ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
4. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยไว้ดังนี้

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ศูนย์เครือข่ายสถานศึกษาที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 จำนวน 15 โรงเรียน นักเรียน 256 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านสร้างฟาก อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 11 คน ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง เนื่องจากผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนทุกโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายสถานศึกษาที่ 1 มีการจัดชั้นเรียนแบบคละความสามารถ และมีที่ตั้งอยู่บริเวณใกล้เคียงกัน และมีบริบทที่คล้ายคลึงกัน สามารถอ้างอิงถึงกลุ่มประชากรทั้งหมดได้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วยแบบทดสอบ 3 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 (ภาคปฏิบัติ) วัดความสามารถด้านการพูด ได้แก่ การพูดบรรยายภาพ จำนวน 1 ข้อ และการพูดสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด จำนวน 1 ข้อ

ฉบับที่ 2 (ภาคปฏิบัติ) วัดความสามารถด้านการเขียน เป็นข้อสอบแบบอัตนัย ได้แก่ ตอนที่ 1 การเขียนคำศัพท์จากภาพ จำนวน 10 ข้อ และตอนที่ 2 การเขียนบรรยายภาพ จำนวน 2 ข้อ

ฉบับที่ 3 (ภาคความรู้) เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 30 ข้อ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 วัดความสามารถด้านการฟัง จำนวน 10 ข้อ ตอนที่ 2 วัดความสามารถด้านการอ่าน จำนวน 10 ข้อ และตอนที่ 3 วัดความสามารถด้านความรู้ทางเนื้อหาและภาษา จำนวน 10 ข้อ

2.2 แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยกำหนดรูปแบบของแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. กำหนดแบบแผนการทดลอง

การทดลองที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว วัดก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design)

2. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอน ดังนี้

2.1 ก่อนเริ่มการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.2 ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 แผน เวลา 24 ชั่วโมง มีการประเมินผลการเรียนท้ายแผนทุกแผนและให้นักเรียนบันทึกอนุทินทุกครั้งเมื่อจบการเรียนรู้แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

2.3 หลังการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดิมเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังทำการทดลอง และวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยแบบวัดเจตคติฉบับเดิมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 โดยใช้ร้อยละของค่าเฉลี่ย

2. วิเคราะห์และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ t-test แบบไม่เป็นอิสระแก่กัน (Dependent Samples)

3. วิเคราะห์และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment โดยใช้ t-test แบบไม่เป็นอิสระแก่กัน (Dependent Samples)

4. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์จากการสังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน การปฏิบัติงาน จากผลงานและอนุทินของนักเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและวิเคราะห์หาค่าคุณภาพเครื่องมือ มีดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาค่าคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือ

2.1 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ (IOC)

2.2 ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแบบปรนัย

2.3 ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแบบอัตนัย

2.4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย โดยใช้สูตร KR-20

2.5 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบอัตนัย โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach-Alpha Coefficient)

2.6 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติจากสูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach-Alpha Coefficient)

3. สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้

การหาประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ ในการคำนวณหาประสิทธิภาพของกิจกรรม โดยใช้สูตร E_1/E_2

4. สถิติที่ใช้ทดสอบหาค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent Samples

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย สรุปผลการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปรากฏผลดังนี้

1. หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ความสำคัญ เป้าหมาย การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด แนวทางการปฏิบัติกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล

2. ผลการหาประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประสิทธิภาพของกระบวนการกับประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E_1/E_2 มีค่าเท่ากับ 78.91/76.62 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 ที่ตั้งไว้

3. นักเรียนที่เรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนที่เรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในประเด็นต่างๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจจะพัฒนางานวิจัย หรือนำผลการวิจัยไปปรับใช้ในโอกาสต่อไป

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารและหน่วยงานทางการศึกษา

1.1 ผู้บริหารควรส่งเสริมและสนับสนุนครูผู้สอนให้มีการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการและจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการในระดับชั้นต่างๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลายในด้านเนื้อหา กิจกรรม การลงมือปฏิบัติ แหล่งเรียนรู้ และ การพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งเป็นการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน

1.2 ผู้บริหารควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนรู้และเข้าใจในท้องถิ่นของตน อันจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความภูมิใจ รักและหวงแหนท้องถิ่นของตนมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

2.1 การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการครูต้องศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและหลักการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ให้เข้าใจ ตลอดจนเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ความสนใจและวัยของผู้เรียน เพื่อที่จะได้หน่วยการเรียนรู้ที่ดี มีประสิทธิภาพสูง สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา คุณธรรมจริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

2.2 การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการควรให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น และอยู่ใกล้ตัวผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย ง่ายต่อการเรียนรู้ และสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตจริงได้

2.3 การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น ครูควรศึกษาข้อมูลพื้นฐานของท้องถิ่นในด้านต่างๆ ที่สนใจให้ละเอียดตามความเป็นจริงและครอบคลุมเนื้อหาที่จะนำมาจัดกิจกรรมให้ผู้เรียน

2.4 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ควรมีการยืดหยุ่นในเรื่องของเวลา กิจกรรม และสถานที่ตามความเหมาะสม

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นความต้องการของผู้เรียนในเรื่องต่างๆ เช่น อาหาร ประเพณีและวันสำคัญในท้องถิ่น นิทานพื้นบ้าน บุคคลในท้องถิ่น อาชีพของคนในชุมชนที่ควรรู้จัก เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย เข้าใจได้ดี และง่ายต่อการเรียนรู้ สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นคุณค่า รักและหวงแหนท้องถิ่นของตนอีกด้วย

3.2 ควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหาที่จะเรียนตามความสนใจ เพื่อให้ผู้เรียนได้ภูมิใจและเกิดแรงจูงใจที่จะเรียนในสิ่งที่ตนได้เลือก

3.3 ควรมีการบูรณาการในรูปแบบอื่นๆ ให้หลากหลาย ในกลุ่มสาระอื่นๆและในระดับชั้นต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นความสัมพันธ์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ สามารถลดความซ้ำซ้อนในบางเนื้อหา และยังสามารถประหยัดเวลาอีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2545). *คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พุทธศักราช 2545*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ทิศนา เขมมณี. (2552). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: ตานสุทธาการพิมพ์.
- เบญจมาศ อยู่เป็นแก้ว. (2548). *การสอนแบบบูรณาการ* พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2544). *การปฏิรูปการศึกษา : วาระแห่งชาติ จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 สู่อการปฏิบัติยุทธศาสตร์ที่จะพาประเทศไทยพ้นวิกฤต*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2553). *ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) ปีการศึกษา 2552*. ลงวันที่ 1 เมษายน 2553.
- สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์. (2548). *การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บூค พอยท์.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2550). *19 วิธีการจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ* พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- ลำลี รักสุทธิ. (2544). *เทคนิควิธีพัฒนาหลักสูตรแบบบูรณาการ*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.